

imod skulle beregningerne for merværdiafgiftens vedkommende vise praktisk taget den fulde afgiftsbelastning, da den indirekte afgiftsbelastning næsten ikke findes for denne afgift.

For de afgifter, hvor afgiftssatsen er fastsat som en procent af engrosprisen, er der ved beregningen af afgiftsbelastningen regnet med de fradrag for detailavancer, som er fastsat i de pågældende afgiftslove, og som anvendes ved afgiftsberigtigelsen i de tilfælde, hvor berigtigelse skal ske på grundlag af detailprisen.

I tilfælde, hvor afgifterne ikke er rene værdiafgifter, vil den procentvise afgiftsbelastning variere med varernes priser pr. enhed. Forbrugere i forskellige indkomstklasser bruger varer i forskellige kvaliteter (priser), men det er ikke muligt ved beregningerne at tage hensyn til dette forhold. Man har ved beregningerne søgt at anvende priserne for typiske varekvaliteter i almindelige detailforretninger.

Spørgsmål 13:

Der ønskes en nærmere redegørelse for, hvordan man er nået frem til de i besvarelsenerne af spørgsmål 10 og 11 indeholdte oplysninger.

Hvad forstås ved „incidensberegning“?

Svar:

Ved en incidensberegning forstås en beregning af, hvor meget skatter og/eller afgifter udgør i forhold til varepriser, indkomster, forbrug el. lign. Incidenserne angives i procenter. De i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 10-12 gængsne incidensberegninger angiver således, hvor mange procent de pågældende skatter og afgifter udgør af en families indkomst. Incidensberegningerne er foretaget på grundlag af den af det statistiske departement foretagne undersøgelse af forbruget i 1963.

Ved denne undersøgelse, der omfattede knap 1.000 husstande, er der foretaget en opgørelse af, hvorledes den enkelte husstands samlede indkomst er anvendt til de enkelte udgiftsposter og til opsparing. Husstandene er fordelt i grupper efter størrelsen af deres indkomst, og for hver indkomstgruppe er

der foretaget beregning af den gennemsnitlige indkomst, opsparing og udgift, således at udgifterne er specificeret på en række poster. Resultaterne af denne af det statistiske departement foretagne undersøgelse er meddelt i Statistiske Efterretninger 1965, nr. 33, hvoraf et eksemplar vedlægges.¹⁾ Der henvises især til tabel 3 på side 508-09. Det bemærkes dog, at tolddepartementets incidensberegninger er foretaget på grundlag af yderligere specifikationer, som det statistiske departement har stillet til rådighed.

Som udgangspunkt for incidensberegningerne foretager man for hver enkelt afgiftsbelagt vare en beregning af, hvor meget afgiften udgør i procent af varens detailpris. På grundlag af disse afgiftsprocenter og gennemsnitsudgiften til de enkelte varer kan man herefter opgøre, hvor meget afgifterne gennemsnitlig har udgjort for hver indkomstgruppe. Incidenserne for forbrugsafgifterne findes ved at sætte disse afgiftsbeløb i forhold til gennemsnitsindkomsten for grupperne (husstandsindkomst eller disponibel indkomst).

De beløb, som er anvendt til betaling af direkte skatter og sociale kontingenter, fremgår direkte af forbrugsundersøgelsen, og incidenserne for disse findes på tilsvarende måde som for forbrugsafgifterne ved at sætte beløbene i forhold til indkomsten.

Eksempel på incidensens beregning:

Ifølge forbrugsundersøgelsen er den gennemsnitlige udgift til personlige skatter 6.928 kr. i indkomstgruppen 45.000-50.000 kr. Den gennemsnitlige indkomst (udgifter + opsparing) i denne gruppe er 47.637 kr. Incidensen for personlige skatter (indkomst- og formueskat) bliver herefter

$$\frac{6.928 \times 100}{47.637} \text{ pct.} = 14,5 \text{ pct.}$$

I anledning af et i folketingsudvalget mundtligt fremsat ønske har man foretaget en beregning af, hvor meget det vil belaste de enkelte indkomstgrupper, at levnedsmidler og brændsel inddrages under forbrugsbeskatning ved merværdiafgiftens indførelse. De således beregnede incidenser fremgår af følgende tabel.

¹⁾ Ikke optrykt.